

Miltai

Šį sekmadienį RATE virė virė darbas – šventėme Šv. Agotos, tai yra šventosios duonos dieną. Jau pereitą pamokėlę ragavome gardžios lietuviškos duonelės ir mokėmės dainelę „Du gaideliai“. Šį kartą ją pasikartojome ir svarstėme apie ką ji. Kai kurie manė, kad gal apie gaidžius, o Ralfas labai atvirai pasakė nežinąs. Todėl suskubome aiškintis. Pradžioje visi pažiūrėjome į MILTUS. Juos vaikai puikiai pažino, žinojo, kad mama juos naudoja blynams ir pyragams kepti. Ne vienas buvo pats virtuvėje triūsęs. Tačiau, kai kilo klausimas iš ko tie miltai padaryti, jau buvo kebliau. Atsakymo ieškojome pasitelkę Liaudies kultūros centro išleistą DVD Lietuvių tradiciniai valgiai, kur gražiai rodoma, jog miltai daromi iš grūdų. Po to nutarėme, kad miltus galima daryti ir iš žirnių.

Vaikai nudžiugo išvydę visą maišą žirnių, tuojau puolė juos lupti ir ragauti, bet žirnių krapštymas iš ankščių nebuvo toks jau lengvas darbas. Kai visi šiaip ne taip vienas kito padedami iškrapštė ir paskanavo žirnių, ėmėme svarstyti, kaip šį darbą dirbti tuomet, kai žirnių ne kelios ankštelės, o pilni maišai!

Vartydami gražiai ir natūralistiškai iliustruotą knygutę „Du gaideliai“, mokėmės kultū. Juk taip iš sausų ankščių ir galima nesunkiai iškrapštyti žirniukus. Po to kalbėjome apie malūną ir tai, kokių įrengimų ten esama, kaip jais malama. Na, o tada jau prasidėjo linksmybės. Sumalus girmomis miltai būna rupūs, mažų ir didesnių gabalėlių pilni, todėl, norint, kad būtų purūs, smulkūs, reikia sijoti, pikliavoti. Paėmėm tokių rupių miltų, sietą ir visi pakaitom sijojom. Vienas pylė, kitas laikė, trečias, kaip ta ožkytėlė, sijojė. Nusijojus vieną kartą, dar reikėjo sijoti antrą, jau per tankesnę sietą. Galų gale turėjome visą dubenį aukščiausios klasės smulkių miltų. Atėjo laikas vandenį nešti. Robertas, kaip tas uodelis nešė ir pylė, Marijona, Ugnė, Gabija maišė ir maišė, o kai užmaišėm, reikėjo nutarti, ką kepsim. Iš tešlos galima kepti PYRAGĄ, BLYNUS, DUONĄ, bet mes nutarėm būti labai originalūs ir kepti ne valgomus dalykus, o daryti iš tešlos žmogeliukus! Kiek vaikams buvo džiaugsmo ir kruopštaus darbo nulipdyti pilvą, galvą, kojas, rankas, iš žirniukų padaryti akis. Kai kas ir sagas ir burnas padarė. Tikiuosi, kad tėvų padedami vaikai namuose žmogeliukus iškepė, juos nudažys ir kitą kartą atsineš parodyti.

Ne viskas šį kartą RATE buvo linksma. Gabija į RATAJĄ atėjo galbūt jau paskutinį kartą. Ji su tėveliais grįžta gyventi į Lietuvą. Džiaugiamės už juos, gal kai kas truputį ir pavydi, bet visiems liūdna atsisveikinti su drauge ir visa nepaprastai uoliai darželį lankančia ir jo veikloje dalyvaujančia Jurkevičių šeima. Viso gero, Egle, Andriau, Gabija ir Justai! RATE lauksim Jūsų naujienų ir nuolat siūsim geriausius savo linkėjimus.

Gero kelio ir kuo geriausios kloties!